

FRANCISKA is een Nederlandse variant van FRANCISCA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Vrouwelijke vorm van 'franciscus'; dat betekent:

'Fransmannetje' (ital.); afkomstig van de heilige Franciscus van Assisi; deze kreeg bij zijn doop de naam Giovanni (= Johannes). Maar nadat zijn rijke vader een handelsreis naar Frankrijk had volbracht, gaf deze hem de koosnaam 'Franciscus' (= 'Fransmannetje'). Zo zou Francisca dus 'Frans meisje' moeten betekenen: 'kleine Française'.

*

De Franken zelf ontleen hun naam aan een oud Germaans woord dat 'frank', 'vrij' of 'eerlijk' betekent.

*

Francisca (ook **Ceccolella** of **Paquita**) **Romana** (ook **van Rome**), Italië; weduwe, mystica & weldoenster; † **1440. Feest 9 maart.**

In 1384 te Rome geboren werd zij op haar dertiende uitgehuwelijkt aan Lorenzo de Ponziani. Zelf was zij liever in het klooster gegaan, maar voor de familie was het een kwestie van overleven, want zowel de economische als politieke situatie was bijzonder slecht; voortdurend was de familie verwickeld in ruzies en oorlogjes. Alle veertig jaren van haar huwelijk was zij een toonbeeld van toewijding aan haar man, haar zes kinderen en haar huishoudelijke plichten. Toch kon dit alles niet verhinderen dat haar man tijdens een op straat uitgevochten familievete ernstig gewond raakte en naar Napels werd verbannen. Behalve hun sombere kasteelachtige huis in Trastevere werd hun alles afgenomen. In diezelfde tijd stierven haar kinderen een voor een aan de pest; slechts één zoon bleef in leven. Zoals zij vroeger met liefde voor haar kinderen had gezorgd, wendde zij zich nu tot de armen van de stad. Omdat er zoveel nood was, sloten zich allerlei meisjes uit hooggeplaatste kringen bij haar aan. Zo ontstond de door haar gestichte religieuze congregatie van de Tor de' Specchi; de zusters leefden volgens de regel van Benedictus. Intussen werd tussen de families vrede gesloten en keerde haar echtgenoot als een gebroken man naar huis terug. De laatste jaren van zijn leven heeft zij hem liefdevol verpleegd. Na zijn dood in 1436 trad zij toe tot haar eigen orde. Zij overleed ruim vier jaar na haar man. Haar biechtvader gaf een levensbeschrijving uit. Daarbij kwam aan het licht hoe vroom zij in het verborgen had geleefd. Al de tijd dat zij thuis woonde, had zij bijvoorbeeld op zolder een kloostercel gehad, waar zij zich zo veel als maar kon terugtrok. Ze bleek een grote devotie te hebben gehad tot haar engelbewaarder, waarvan zij zei dat ze hem vaak naast zich met haar mee zag wandelen.

Haar relieken bevinden zich te Rome in de Santa Francesca Romana aan de Via dei Fori Imperiali bij het Forum Romanum. Ze werd heiligverklaard in 1608.

Ze is patrones van Rome; van vrouwen in het algemeen, huisvrouwen, moeders en weduwen; sinds 1925 geldt ze naast Christoffel en de profeet Elias ook als patrones van automobilisten (omdat ze zich stipt hield aan de adviezen van haar engelbewaarder), motorrijders en vliegeniers en van alle gemotoriseerde verkeer. Haar voorspraak wordt ingeroepen tegen de pest; tegen de kwellingen van het vagevuur.

weerspreuk

'Ciska, Ciska, schei er uit;

en schudt toch al die broel niet uit.'

*

Er zijn nog zeker tien andere heiligen en zaligen die Francisca heten; bv.

Franziska Schervier, Aken, Duitsland; weldoenster & stichteres; † **1876. Feest 14 december.**

Zij was de dochter van een industrieel, peetdochter van keizer Frans I van Oostenrijk en schoolvriendin van Clara Fey en Paulina von Mallinckrodt. In 1845 stichtte zij de congregatie van arme zusters van St Franciscus; ze gaf leiding aan vrouwentuchthuizen en probeerde de meisjes en vrouwen tot een beter leven te bekeren. Haar orde houdt zich nog steeds bezig met ziekenverzorging.